

“Майце си” – Христо Ботев

Публикувано от mOn на 09.05.2010

“Майце си” – Христо Ботев

Творческа история

Това е първото публикувано стихотворение на Ботев във вестник “Гайда”, година трета, брой 19 от 15 април 1876. Ботев пише тази си творба на около 17 годишна възраст в Одеса. В нея са отразени настроенията на поета от срещата с живота в Русия. От малък Ботев е слушал носталгичните спомени на своя баща за Русия, която му е дала първите знания. Навярно тези спомени са рисували една земя на свободата и щастието. Срещата с Русия се оказва за Ботев съсипваща. Не земя на свободата и щастието се оказва Русия, а земя на бедност и мизерия. Съдбата на бедния руски човек не се отличава съществино от съдбата на поробения му български брат. И в Русия Ботев среща “това що душа мрази”.

Форма на изказ

Творбата е монологична по своя стрех, но съдържа в себе си представата за събеседник, за осъществяван диалог между лирическият Аз и обичан от него човек. Това е майката. Тя присъства мълчаливо в творбата. Много е ясно усещането за пространствената отдалеченост между двамата. Монологичната изповед напомня повече на епистолия (под формата на стихотворно писмо) от колкото за визуален контакт и това също подсилва чувството за самотата на героя. Той не разговаря с нея, той бленува този разговор.

Жанрова характеристика

Елегия, защото е с тъжен тон и тъжно настроение.

Композиция

Елегията започва със стихове, които са успоредни чрез синтактичен паралелизъм и анафорично повторение. Абсолютно същата конструкция затваря творбата. Във втората част на първата строфа е въведен образа на скитника, откъснат от близките си, чиято душа е изпълнена с омраза. При симетрично разположените първи два стиха на последната строфа. Героят се освобождава от проклятието на скитничеството чрез приобщаването към семейството. В тези два стиха героят се освобождава и от злобата – мразещата душа иска в предсмъртния си час да може да прегръща без злоба.

Майце си Христо Ботев

Powered by

Bukvar.bg

Image not found

© 2010-2024